

3. Dient artikel 81 van het Verdrag aldus te worden uitgelegd dat derden met een rechtens relevant belang de nietigheid kunnen inroepen van een afspraak of feitelijk afgestemde gedragingen die door deze gemeenschapsbepaling zijn verboden, en schadevergoeding kunnen vorderen indien er een causaal verband bestaat tussen de afspraak of de gedragingen en de schade?
4. Dient artikel 81 van het Verdrag aldus te worden uitgelegd dat de verjaring van de daarop gebaseerde schadevordering begint te lopen op de dag waarop de afspraak of de onderling afgestemde feitelijke gedragingen tot stand zijn gekomen, dan wel op de dag waarop de afspraak of de onderling afgestemde feitelijke gedragingen zijn beëindigd?
5. Dient artikel 81 van het Verdrag aldus te worden uitgelegd dat de nationale rechter, indien blijkt dat de op basis van het nationale recht te betalen schadevergoeding in elk geval lager is dan het economische voordeel dat de schadeveroorzakende onderneming die heeft deelgenomen aan de verboden afspraak of onderling afgestemde feitelijke gedragingen heeft genoten, de benadeelde partij van ambtswege ook een punitieve schadevergoeding dient toe te kennen, die nodig is om ervoor te zorgen dat de vergoedbare schade groter is dan het door de schadeveroorzakende onderneming genoten voordeel, om door artikel 81 van het Verdrag verboden afspraken of onderling afgestemde feitelijke gedragingen tegen te gaan?

Verzoek van het Szombathelyi Városi Bíróság (Hongarije) van 10 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ynos Kft. en János Varga

(Zaak C-302/04)

(2004/C 251/09)

Het Szombathelyi Városi Bíróság (Hongarije) heeft bij beschikking van 10 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 juli 2004, in het geding tussen Ynos Kft. en János Varga, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Kan artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad ⁽¹⁾ van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: „richtlijn”), volgens hetwelk de lidstaten bepalen dat oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument onder de in het nationale recht geldende voorwaarden de consument niet binden, aldus worden uitgelegd, dat het de grondslag vormt voor een nationale bepaling als artikel 209, lid 1, van de Polgári Törvénykönyv (Hongaars burgerlijk wetboek; hierna: „Ptk.”), dat van toepassing is wanneer het oneerlijke karakter wordt vastgesteld van een algemene voorwaarde van een

overeenkomst, volgens welke de oneerlijke bedingen de consument ipso iure blijven binden, maar alleen wanneer sprake is van een uitdrukkelijke verklaring van de consument, dat wil zeggen wanneer deze bedingen met succes worden betwist?

- 2) Kan uit deze bepaling van de richtlijn, volgens welke de overeenkomst voor de partijen bindend blijft indien de overeenkomst zonder de oneerlijke bedingen kan voortbestaan, worden afgeleid dat de geldigheid van de gehele overeenkomst niet kan worden aangetast indien de overeenkomst zonder de oneerlijke bedingen kan voortbestaan, wanneer de door een verkoper vastgestelde oneerlijke bedingen onder de in het nationale recht geldende voorwaarden de consument niet binden, maar de verkoper zonder die bedingen, die deel uitmaken van de overeenkomst, die overeenkomst niet met de consument zou hebben gesloten?
- 3) Is het vanuit het oogpunt van de toepassing van het gemeenschapsrecht van belang dat het hoofdgeding is ontstaan vóór de toetreding van de Republiek Hongarije tot de Europese Unie, doch na de aanpassing van haar nationaal recht aan de richtlijn?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone — Tweede kamer — van 14 juli 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Banca Popolare FriulAdria S.p.A. en Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Zaak C-336/04)

(2004/C 251/10)

De Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - heeft bij beschikking van 14 juli 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 augustus 2004, in het geding tussen Banca Popolare FriulAdria S.p.A. en Agenzia Entrate Ufficio Pordenone, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Is beschikking 2002/581/EG ⁽¹⁾ van 11 december 2001 van de Commissie (PB L 184, van 13 juli 2002, blz. 27) ongeldig en onverenigbaar met het gemeenschapsrecht, voorzover de bepalingen van wet 461/98 en het daarmee verband houdend decreto legislativo 153/99 inzake de banken, anders dan de Commissie meent, verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, of in elk geval onder de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub b en c, EG-Verdrag vallen?

- 2) Is in het bijzonder artikel 4 van bovengenoemde beschikking ongeldig en onverenigbaar met het gemeenschapsrecht, voorzover de Commissie:
- in strijd heeft gehandeld met de motiveringsplicht bedoeld in artikel 253 EG-Verdrag; en/of
  - in strijd heeft gehandeld met het vertrouwensbeginsel; en/of
  - in strijd heeft gehandeld met het evenredigheidsbeginsel?
- 3) Staan hoe dan ook de juiste uitlegging van artikel 87 en volgende EG-Verdrag, artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/99⁽²⁾ en de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, met name de in de motivering van deze verwijzingsbeschikking genoemde beginselen, in de weg aan de toepassing van artikel 1 van decreto legge nr. 282 van 24 december 2002 (omgezet bij wet nr. 27 van 21 februari 2003)?

⁽¹⁾ Beschikking van de Commissie van 11 december 2001 inzake de fiscale maatregelen voor banken en bancaire stichtingen, ten uitvoer gelegd door Italië.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag PB L 83 van 27.03.1999 blz. 1.

Verzoek van de Consiglio di Stato, afdeling rechtspraak (Zesde kamer), van 24 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. en Ministero delle comunicazioni

(Zaak C-339/04)

(2004/C 251/11)

De Consiglio di Stato, afdeling rechtspraak (Zesde kamer), heeft bij beschikking van 24 februari 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 augustus 2004, in het geding tussen Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. en Ministero delle comunicazioni, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- „a) Is met de basisbeginselen van richtlijn 97/13/EG⁽¹⁾ verenigbaar een nationale regeling die – waar zij van vennootschappen die diensten van openbaar nut verrichten en die in het verleden voor eigen behoeften en in een stelsel van concessies tegen vergoedingen, telecommunicatienetwerken hebben opgezet, verlangt dat zij afzonderlijke vennootschappen oprichten voor het verrichten van activiteiten in de telecommunicatiesector – bepaalt dat de afzonderlijke vennootschap, hoewel zij vergunninghoudster voor de dienst ten behoeve van het publiek is, als overgangsregeling, in verband met de bestemming van het telecommunicatienetwerk ten gunste van de moedermaatschappij, toch een bijkomende vergoeding moet betalen?

- b) Is met de gemeenschapsregeling en met de uitlegging die de Vijfde kamer van het Hof van Justitie daaraan bij arrest van 18 september 2003 van dit Hof heeft gegeven, verenigbaar een nationale regeling die (als overgangsregeling) de tweede en bijkomende vergoeding, die verschuldigd is voor de activiteit die ten gunste van de moedermaatschappij wordt verricht, berekent op basis van wat de moedermaatschappij in het verleden heeft betaald ingevolge het oude stelsel van uitsluitende rechten waarin onderscheid werd gemaakt tussen concessies voor telecommunicatiesystemen voor openbaar gebruik en concessies met betrekking tot systemen voor particulier gebruik?”

⁽¹⁾ Richtlijn 97/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 1997 betreffende een gemeenschappelijk kader voor algemene machtigingen en individuele vergunningen op het gebied van telecommunicatiediensten (PB L 117 van 07.05.1997, blz. 15-27).

Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, (Derde kamer) van 27 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in de gedingen: R.G. 265/2004, Carbotermo s.p.a. tegen Comune di Busto Arsizio en AGESP s.p.a., en R.G. 887/2004, Consorzio Alisei tegen Comune di Busto Arsizio en AGESP s.p.a., ondersteund door A.G.E.S.I.

(Zaak C-340/04)

(2004/C 251/12)

Het Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, heeft bij beschikking van 27 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 augustus 2004, in de gedingen: R.G. 265/2004, Carbotermo s.p.a. tegen Comune di Busto Arsizio en AGESP s.p.a., en R.G. 887/2004, Consorzio Alisei tegen Comune di Busto Arsizio en AGESP s.p.a., ondersteund door A.G.E.S.I., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is de rechtstreekse verlening van de opdracht voor de levering van brandstoffen en warmte voor verwarmingsinstallaties van gebouwen die eigendom zijn van of onder de bevoegdheid vallen van de gemeente, en het daarmee verband houdende beheer, de exploitatie en het onderhoud (waarmee het grootste bedrag van de levering is gemoeid), aan een aandelenvennootschap waarvan het kapitaal thans geheel in handen is van een andere aandelenvennootschap, waarvan de aanbestedende gemeente op haar beurt meerderheidsaandeelhouder is (99,98 %), dan wel aan een vennootschap (AGESP) waarvan niet het overheidslichaam rechtstreeks aandeelhouder is, maar een andere vennootschap (AGESP holding), waarvan het kapitaal thans voor 99,98 % in eigendom is van het overheidslichaam, verenigbaar met richtlijn 93/36/EEG⁽¹⁾?